

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVI Nr. 3843

Vineri 1 martie 1957

4 PAGINI — 20 BANI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

IN INTERIORUL ZIARULUI

- 50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907 (pag. 2-3).
- Forța spiritului popular — 120 de ani de la nașterea lui Ion Creangă — de Aurel Martin (pag. 2-a).
- Nota ungară adresată legăției S.U.A. la Budapesta (pag. 3-a).

- O.N.U. nu trebuie să treacă cu vederea activitatea subversivă a S.U.A. împotriva altor state (pag. 3-a).
- Țările arabe rămân credincioase spiritului de neutralitate (pag. 4-a).
- A. Cernea — Politica bîței și rezultatele ei (pag. 4-a).

Primele zile la semănat

Gospodării de stat frunțase

Cu vreo săptămînă în urmă, inginerul agronom Triță Făniță, directorul gospodăriei de stat Dragalina, a dat dispoziție să se înceapă aratul. De atunci, tractoriștii au arat cele 250 ha. rămase neogorite din toamnă. Tot ei au terminat și semănatul mazărei și al ovăzului pe cele 50 de hectare. Terminind aceste lucrări, gospodării, a putut trimite două brigăzi de tractoare care să ajute gospodăriile de stat Mărculești și Roseți la însămînțările de primăvară.

Au mai terminat de arat terenurile rămase neogorite din toamnă și gospodăriile de stat Preașa — pe 136 ha, și Frăsinet pe 37 hectare. Alte gospodării au terminat semănatul unor culturi din urgența 1-a. Așa sînt, de pildă, gospodăria de stat „L. Caragiale”, care a terminat de semănat orzul pe 46 hectare, și gospodăriile de stat Minăstirea, Ivănești și Malu, care au terminat de semănat mazărea pe 100 ha, 50 ha, și respectiv 30 ha.

În aceste zile primăvăratic, cînd în multe locuri se poate lucra bine, gospodăriile de stat din regiunea București obțin zil de zi succese la semănat. La aceasta le ajută și faptul că au terminat reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole, în atelierele proprii, la data stabilită — 20 februarie. Colectivele de muncă din gospodării nu știu însă ce mai așteaptă conducătorii atelierelor regionale Gostat Ducești-Cloșea și Călărași, care nu zoresc trimiterea celor 31 de tractoare pe care le mai au de reparat.

Pe ogarele sibiene

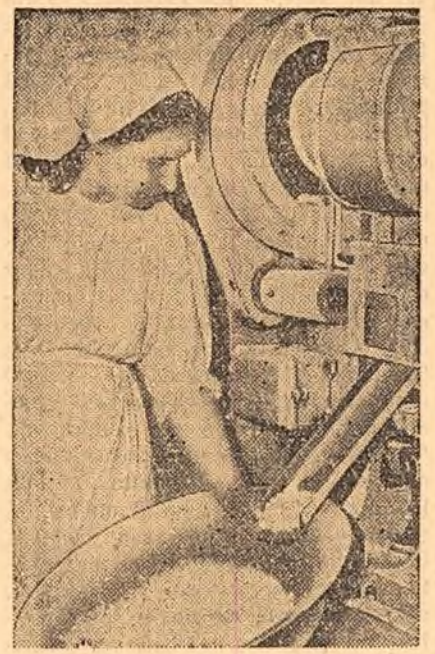
SIBIU (red. ziarului „Flacăra Sibiuului”). — În multe comune și sate din raionul Sibiu după executarea arăturii și îngrășarea solului, s-a început semănatul culturilor timpurii. Membrii gospodăriei colective „Secera și Ciocanul” din comuna Roșia, folosind atelele gospodăriei, au executat arături pe o suprafață de 22 hectare, au însămînțat 40 ha, cu ovăz, 12 ha, cu grâu de primăvară, 6 ha, cu seclă de zahăr, iar în prezent însămînțează floarea-soarelui. La însămînțări s-au evidențiat colectivii din brigada 1-a: Toma Țirlea, Ioan Marpozan, Nicolae Subțirel, Dumitru Negrea și alții.

Și în gospodăriile colective din comunele Amnaș, Șelimbăr, satele Nou și Daia au fost însămînțate suprafețe însemnate cu grâu de primăvară, ovăz și floarea-soarelui.

Industria noastră farmaceutică se dezvoltă continuu. Sortimentele de medicamente produse în țară se înmulțesc. De curînd la fabrica de medicamente nr. 1 din Capitală s-a elaborat prima sarcă de dicilină — un nou antibiotic românesc.

În clișeu: Tov. Ana Stoica lucrînd la mașina de comprimat tablete de dicilină.

DICILINA — produs al industriei farmaceutice rominești

Industria noastră farmaceutică se dezvoltă continuu. Sortimentele de medicamente produse în țară se înmulțesc. De curînd la fabrica de medicamente nr. 1 din Capitală s-a elaborat prima sarcă de dicilină — un nou antibiotic românesc.

În clișeu: Tov. Ana Stoica lucrînd la mașina de comprimat tablete de dicilină.

Patriei mai mult metal

Într-o săptămînă 750 tone oțel peste plan

REȘITA. (coresp. „Științei”). — Întrecerea oțelurilor reșitene pentru cel mai mult oțel, se desfășoară din plin avînd ca obiectiv realizarea a 5.000 tone oțel peste plan pînă la 1 mai.

La aceasta le ajută și faptul că au terminat reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole, în atelierele proprii, la data stabilită — 20 februarie. Colectivele de muncă din gospodării nu știu însă ce mai așteaptă conducătorii atelierelor regionale Gostat Ducești-Cloșea și Călărași, care nu zoresc trimiterea celor 31 de tractoare pe care le mai au de reparat.

Realizările muncitorilor de la „Oțelul Roșu”

OȚELUL ROȘU (coresp. „Științei”). — Inițiativa oțelurilor reșitene de a produce în cîntec zilele de 1 Mai mai mult oțel, a fost repede îmbrățișată și de către muncitorii și tehnicienii uzinei „Oțelul Roșu” este astfel marea sa spornică. Pînă în ziua de 26 februarie ei și-au realizat sarcinile de plan pe primele două luni ale acestui an, iar pînă la sfîrșitul zilei de ieri au dat peste prevederile de plan, de la începutul anului, 404 tone oțel.

În săptămîna de la 18 la 24 februarie

oțel au reușit să dea 750 tone oțel peste plan. Primul loc în întrecere îl au acum oțelarii de la cupturnul nr. 5. Brigada de tineret a oțelurilor Mocea Vasile are cea mai mare depășire de plan — 110 tone.

păcurea la cuptoare, înlocuirea utilajelor de turnare din fontă cu altele de oțel, montarea la cupturnul nr. 2 a unei noi oale de mare capacitate și altele. Munca topitorilor și prim topitorilor uzinei „Oțelul Roșu” este astfel marea sa spornică. Pînă în ziua de 26 februarie ei și-au realizat sarcinile de plan pe primele două luni ale acestui an, iar pînă la sfîrșitul zilei de ieri au dat peste prevederile de plan, de la începutul anului, 404 tone oțel.

Colectiviștii contractează mari cantități de produse agricole

Membrii gospodăriei colective „Progresul” din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, luînd cunoștință de avantajele acordate țărănimii muncitoare pe calea contractării produselor agricole, au hotărît ca din produsele ce le vor obține în acest an, să contracteze 40.000 kg. grâu, 50.000 kg. porumb, cîte 10.000 kg. secară și ovăz, cîte 5.000 kg. orz și floarea-soarelui, 40.000 kg. cartofi, 33.200 kg. fructe, 180.000 kg. seclă de zahăr, 50.000 kg. muștar, 5.000 litri lapte de oaie, 2.000 litri lapte de vacă, 5.000 kg. carne de vită și de porc.

Pe lângă aceste produse, colectiviștii

vor mai contracta cu statul mari cantități de zarzavaturi. O parte din produse, printre care și 1.500 kg. lînă, au și fost contractate.

Dar nu numai atât. Un mare număr de colectiviști au contractat cu cooperativa lînă de la oile pe care le au în gospodăria personală. Printre aceștia sînt: Ion Bratu, Ilie Bursuc, Constantin Frîncu, Marin Bratu și alții.

Și colectiviștii din gospodăria colectivă „23 August” din Făcăeni au contractat cu cooperativa 1.824 kg. lînă.

CONSTANTIN FRÎNCU — colectivist

Cooperative de consum autofinanțate

Unitățile cooperative de consum duc o muncă susținută pentru consolidarea situației lor economice și financiare. În anul 1956 ele au reușit să obțină o serie de rezultate pozitive, ajungîndu-se ca un număr întreg de cooperative să stea să elibereze complet creditele de la Banca de Stat și să treacă la autofinanțare.

Față de anul 1955 cînd se autofinanțau circa 80 de cooperative, în anul 1956 s-a ajuns ca peste 500 cooperative să dispună de fonduri proprii în sumă de peste 150 milioane lei.

Uniunile raionale Alexandria, Pu-

coiaș, Sf. Gheorghe, Sînicolaul Mare, Timișoara, Tîrnăveni au toate cooperative de consum din raza lor de activitate autofinanțate.

Trecerea acestor cooperative la autofinanțare a fost posibilă datorită muncii susținute pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor economice, pentru îmbunătățirea activității comerciale și reducerea cheltuielilor de circulație.

În anul acesta noi unități ale cooperativei vor trece la autofinanțare, ca urmare a succeselor obținute.

Înființarea „Asociației bibliotecarilor din R. P. Romîna”

De curînd a fost înființată „Asociația bibliotecarilor din Republica Populară Romîna”, organizație profesională și științifică a bibliotecarilor și bibliografilor din țara noastră. Asociația are ca scop îmbunătățirea activității de răspîndire a cărții; ea va colabora cu diferite instituții de stat de specialitate propunînd și sprijinind măsurile necesare pentru realizarea acestui scop.

În cadrul asociației vor avea loc ședințe de discuții, comunicări, referate, conferințe de popularizare a experienței bibliotecarilor din țara noastră și de peste hotare. Pentru prima dată se înființează o asociație de bibliotecari în țara noastră. Înființarea ei este o dovadă a dezvoltării științifice și culturale a țării și a interesului statului față de activitatea profesională a bibliotecarilor.

În împlinirea zilei internaționale a femeii — Produse noi

Colectivele întreprinderilor întreprinderilor sîrbătoare internațională a femeii lor realizări în producție. La „Postăveala Romîna”, de exemplu, au lucrat aproape 400 femei s-au produs noi sortimente de bună calitate. Astfel, s-a realizat o

șesătură nouă pentru rochi de damă, în trei desene cu lire „Luxex” (lire metalice), stote luni pentru femei în 16 culori noi, 2 șesături de lînă lantezi pentru pardesie etc.

Aceste produse au și apărut pe piață purtînd eticheta „Articol produs în cîntec zilele de 8 Martie”.

Parte din aceste șesături noi vor fi trimise și în străinătate la Torgo Internationale de la Paris și Milano și la Congresul model care se va desfășura la Moscova.

În fabrică, și alte lucruri vestes apropierea zilei de 8 Martie. Tesătorele frunțase Grigoraș Maria, Mihaiescu Anicuța etc. au zînic depășiri de plan din în același timp produse de calitate. La cîmînilor fabricii copiii pregătesc pîrîntilor lor frumoase daruri lucrate de ei. Conducerea fabricii a pregătît cadouri pentru 200 muncitoare.

Toți muncitorii fabricii participă acum la o acțiune „de primăvară” cum o numesc ei: amenajarea unui frumos parc în apropierea întreprinderii.

Și muncitoarele de la „Industria Bumbacului” împlinesc ziua internațională a femeii cu noi produse. Astfel, ele au dat pînă în prezent 8.000 m. ecoseze pentru rochi, 20.000 m. stambă împrîmătată, un nou material pentru pijamale, „Stadion” etc. Frunțasele fabricii, Korom Margareta, Tudorașe Ana, Sierpu Maria și altele, își depășesc zilnic angajamentele luate.

Colectivul de muncitori de la întreprinderea „Ștefan Gheorghiu” va da peste plan pînă la 8 Martie, 1.500 perechi încălțămînte de damă. De asemenea, au fost realizate trei noi modele de pantofi.

Au terminat însămînțarea orzului

GALAȚI (coresp. „Științei”). — Vremea prielnică însămînțării din zilele lui februarie a fost folosită cu precizie de către colectiviștii din satul Ciurea, raionul Brăila. Avînd pîmîntul pregătît din toamnă, colectiviștii au ieșit la cîmp cu cele două semănători cu tracțiune animală pen-

tru a însămînța orzul de primăvară și boceazul. În cîteva zile, ei au terminat de însămînțat întreaga suprafață de 23 ha, cu orz cît au avut planificat, precum și cele 3 ha. cu boceaz.

Frunțasi la însămînțări au fost colectiviștii Dobre Dănuț, Ilie Broască, Vasile Horoneț și alții.

Colectiviștii de la laboratorul ba

TIMIȘOARA (trimisul „Științei”). — Deabia s-a zvîlnit terenul și membrii gospodăriei colective din Gătaia au ieșit la semănat. În scurtă vreme ei au însămînțat 70 ha. cu ovăz, 6 ha. cu grâu de primăvară, 9 ha. cu orz, îndeplinindu și în întregime sarcinile prevăzute în planul de producție al gospodăriei.

Tempul bun de lucru de săptămîna trecută ar fi dat puțină colectivității din Gătaia să termine și semănatul celor 30 ha. floarea soarelui, dar l-a împiedicat un lucru neprevăzut. Cu aproape 2 luni în urmă el a trimis laboratorului regional pentru controlul semințelor din Timișoara probe din semințele de floarea-soarelui pen-

tru a se determina calitatea lor, dar nici pînă astăzi nu au primit rezultatul.

Colectiviștii au început totuși semănatul și au însămînțat în prima zi 2 ha. cu floarea-soarelui. Secția agricolă a Sfatului popular al raionului Gătaia l-a îndemnat însă să nu însămînțeze pînă nu vor primi rezultatul de la laborator.

Pentru ca din cauza aceasta însămînțările să nu întîrzie, este necesar ca organele agricole, care răspund de activitatea laboratorului pentru controlul semințelor din Timișoara, să dea conducătorilor acestui laborator ajutorul necesar.

TELEGRAMĂ

Către Cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist din Norvegia

Oslo

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist din Norvegia un salut frățesc și urează întregului partid succes deplin în lupta pentru unitatea clasei muncitoare, pentru interese vitale ale oamenilor muncii din Norvegia, pentru pace, democrație și socialism.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Răspuns la inițiativa metalurgistilor de la „I. C. Frimu”-Sinaia

Se anunșă de cu vreme ora și locul consfățuirii de producție. Așa dar, fiecare muncitor, maeștru, șef de secție și la desupra ce este vorba Răspunsul la inițiativa metalurgistilor de la „I. C. Frimu”-Sinaia trebuia să fie citit mai concurt. Ușor e să îți angajezi, dar cum le realizezi? Hotărîți lucrul: la fiecare loc de muncă sînt posibilități rezerve interne. Ele trebuie numai scoase la lumină, transformate în kilograme. În lei. Prețul de cost pe fiecare produs poate fi mai mic!

Așa a hotărît colectivul?

Se anunșă de cu vreme ora și locul consfățuirii de producție. Așa dar, fiecare muncitor, maeștru, șef de secție și la desupra ce este vorba Răspunsul la inițiativa metalurgistilor de la „I. C. Frimu”-Sinaia trebuia să fie citit mai concurt. Ușor e să îți angajezi, dar cum le realizezi? Hotărîți lucrul: la fiecare loc de muncă sînt posibilități rezerve interne. Ele trebuie numai scoase la lumină, transformate în kilograme. În lei. Prețul de cost pe fiecare produs poate fi mai mic!

care se spune că-l cel mai strășnic „concurrent” al lui Constantin Vasiliu — se sfătuisse cu brigada sa. Acum așezat la o masă, își rotea privirea jur-împrejur, căutînd pe tovarășii din brigada să invite la consfățuire. I-a zărit. Le face semn să vină lîngă el.

— O să putem face față, nea Chirule? Întrebă unul din ei. El se uita o clipă la el.

— Cum să nu putem? Ușiți de dispozitivele aplicate de noi? Ușiți că vom face o economie mare la plăcuțele vîdite? Ușiți că în uzină sînt desule deșeurile pe care noi le putem trebură? Măi băiatule, se înfîbîntă Chiru, aici e vorba de o brigadă frunțasă; nu putem să ne luăm niște angajamente măruntule, cînd putem face mai mult. Și Chiru se apucă din nou de calculat. „Ati!” și bătu cu palma hirtia cu calcule minuoase.

„Ati!”: era suma de 356.000 lei economii anuale.

Însfîrșit, consfățuirea începu. Ochii tuturor erau ațintii spre director. El era acela care totalizase angajamentul pe uzină.

— Tovarășe, se auzi vocea directorului. Trebuie să răspundem cum cuvînt metalurgistilor de la „I. C. Frimu”. Știu că nu este ușor, că trebuie făcute eforturi. Dar totul e pentru binele nostru. Consultîndu-ne cu unii tovarășii din colectiv și bazîndu-ne pe o serie de propuneri venite din mase, socotim că noi ne putem angaja să realizăm producția pe anul acesta cu aproximativ 1.000.000 lei mai puține cheltuieli față de cele planificate...

— Ce spunem? Putem? Doar împreună, cu toții, va trebui să realizăm aceste economii! Se înscrie cineva la cuvînt?

Primul luă cuvîntul inginerul Petre Drig. Se ridică greoi de pe scaun, consultă încodată hirtia din mînă: — Tovarășe Maiorovici, se adresă el directorului, Mie mi se pare

1 martie — ziua mărțișorului

E 1 martie, ziua tradițională mărțișoare, vestitoare ale primăverii. În această zi, milioane de femei primesc acest mic dar ca o dovadă a prieteniei, a dragostei.

La școala frunțasului

Învăjînd din experiența frunțasului în producție Nicolae Militaru, numeroși muncitori din fabrica de piele și încălțămînte „Nicolae Bălcescu” din Capitală reușesc să facă nenumerabile economii de piele. Printre frunțasi luptei pentru economii se numără și tov. Ion Gluglan — care în perioada 1—22 februarie a economisit 461 dm. pătrăji de piele, precum și tov. Elena Gavrilă, care a economisit 314 dm. pătrăji de piele.

În clișeu: Nicolae Militaru, ajutînd pe tinerii Elena Gavrilă și Ion Gluglan să folosească și mai rațional suprafața pielii de croit.

Foto: M. CIOC

Rolul însemnat al consiliilor artistice ale teatrelor

Sînt pe terminate alegerile noilor consilii artistice ale teatrelor. Acesta este un eveniment de seamă în viața noastră teatrală, noile consilii — ca organe consultative — fiind chemate să aducă o mare contribuție la conducerea completă, la stimularea activității creatoare în instituțiile de artă.

În anii puterii populare teatrul nostru, care dispune de străluciri actori și regizori, a dobîndit succese dintre cele mai remarcabile. Viața a confirmat pe deplin justetea și rodnicia drumului pe care partidul l-a deschis în fața dramaturgilor și a tuturor slujitorilor scenei — drumul dezvoltării tradițiilor luminoase ale teatrului din țara noastră, al artei realiste, militante, capabile să răspundă cerințelor actuale ale poporului. Teatrul românesc și-a cucerit în țară și, pentru prima oară, departe peste hotare, o binemeritată prețuire.

Continuarea acestor succese, ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a teatrului nostru este, desigur, și trebuie să fie o cauză sîntă a celor care și-au închinat talentul și pasiunea creatoarei artei scenice. În primul rînd, membrii noilor consilii artistice — alături de direcțiile teatrelor — poartă o înaltă răspundere în fața maselor de spectatori.

Bizîndu-se tocmai pe responsabilitatea direcțiilor și a consiliilor artistice, Ministerul Culturii a acordat teatrului largi posibilități de inițiativă. Cine altul decît aceste consilii poate milita mai bine, mai direct, mai permanent pentru un înalt nivel ideologic și artistic al spectacolelor, pentru dezvoltarea dramaturgiei originale, contra promovării în repertoriu a unor lucrări nesemnificative sau triviale?

Este de așteptat ca aceste posibilități să fie folosite de consiliile artistice tocmai pentru înlăturarea grănică a unor deficiențe ale teatrelor, deficiențe semnalate de opinia publică în ultima vreme și dezbătute pe larg în cadrul recentei consfățuirii a oamenilor de teatru.

Se înțelege că lărgirea inițiativei teatrului nu poate să însemne cîștig de puțin neglijarea unor probleme atât de importante ca aceea a repertoriului, neglijarea cerințelor și necesităților publicului, dornic de a cunoaște tot ce a creat mai de preț literatura dramatică mondială clasică și contemporană, de a avea în primul rînd o dramaturgie rominească originală, în necontenită dezvoltare, care să aducă pe scenă, la un înalt nivel ideologic și artistic, eroii și conflictele vremii noastre. Statul de democrație populară dă o mare atenție teatrului, cheltuieste sume importante în acest scop, tocmai pentru că teatrul are un rol imens în educarea culturală, artistică, ideologică a masei.

În toate secolele, teatrul a ogîndit și a slujit transformărilor politico-sociale progresiste. Teatrul a satirizat

— cu Aristofan sau Molière — tot ce era retrograd în vremea respectivă, cu Shakespeare și Schiller a înfăptuit ticăloșia și a glorificat idealurile de libertate și cinste; teatrul a înălțat înimile pentru adevăr și revoluție, cu Molière și Brecht. Artistic, ca și modernii, au scos din teatru o înaltă școală a vieții. Din veac în veac, el a purtat solca celor mai nobile idei și sentimente omenești. De pe podiumul teatrului au fost rostite adevăruri fundamentale ale istoriei, Aci, în teatru, au evoluat figurile lui Prometheus și Faust, Hamlet și Ruy-Bias, Verșinin și Liubov Iarovaia — expresii ale aspirațiilor geniului uman. De mișcarea teatrală au fost legate momente însemnate în dezvoltarea culturii. În teatru s-a cristalizat cu o forță deosebită înflorirea literaturii clasice și strălucirea clasicismului francez. Teatrul a fost terenul pe care s-a desfășurat faimoasa bătălie a lui „Herzani”, care a consacrat triumful romantismului. În teatru au răsănit, prin Gorki, unele din primele opere ale realismului socialist.

La noi în țară se desfășoară astăzi o vastă operă de construcție a culturii socialiste, în care teatrul e unul din factorii principali. Dramaturgii și slujitorii teatrului din țara noastră continuă cu mîndrie nobilele tradiții ale teatrului mondial și național, își consacra talentul educării și însușirii maselor prin mijlocirea marilor forțe a artei scenice. De aceea unele probleme ridicate de acad. Tudor Vianu în sensul că „este necesar ca autorii să nu se așeze pe pozițiile artei cu tendință” și că „scopul literaturii dramatice nu este să trans-

Ansamblul Teatrului de Operă din București a p'ecat în U.R.S.S.

190 persoane, aproape întreg ansamblul Teatrului de Stat de Operă din București — dirijorul și compozitorul Gheras Dendriin, regizorul prim Nicușor Constantinescu, solistii Ion Dăciac, Puica Alexandrescu, Virginia Romanovschi, Maria Waurina, artiștii emeriti, Silly Popescu, Vitorel Chicideanu și alții, corul, baletul și orchestra teatrului, au plecat ieri dimineață într-un tur de o lună de zile în Uniunea Sovietică.

Teatrul de Stat de Operă din Capitală va prezenta în orașele Moscova, Gorki, Odesa, spectacole cu opere din repertoriul original: „Lăsați-mă să cînt”, „Flușul de pe Bistrița”, „Colomba”, precum și cu opera „Vinzătorul de pășuri”.

Conducerea turneului a fost încredințată tovarășilor Costel Rădulescu, artist emerit, directorul direcției Musiciei din Ministerul Culturii, și Sandu Eliad, maeștru emerit al artei, directorul Teatrului de Stat de Operă.

Pe marginea EVENIMENTELOR INTERNAȚIONALE

CIND PE ȘARPE IL DOARE CAPUL...

„Iese la drum și se lecuiește cu un ciomag antinevralgic. Cerem scuze neamului șerpesc pentru jignirea ce i-o aducem, folosindu-l drept comparație cu postul de radio „Europa liberă”.

„Europa liberă”, dar acest post, în loc să tacă chîite, s-a apucat nici mai mult, nici mai puțin decît să... comoreze răscoalele din 1907. Dar cum?

Ciocioașii fugiți, o draslele boierilor expropriati, nu suflă nici un cuvînt despre cauzele răscoalelor, uită un asemenea amănunt ca acela de a arăta împotriva cui au fost îndreptate (ce să mai evocăm memoria lui mamean, papă, a lui oncle, a lui tante?), iar cît despre rezultate... Stați, ascultați și vă minunați.

DUPĂ CE AU TRAS CU TUNUL

În marea lor bunăvoință și dragoste față de frații țărani, „marii proprietari” — ne informează „Europa Liberă” — renunțară să mai exploateze moșia prin muncă țărănească. Poacă!i, conu Ion Brătianu, cel cu un petec de

pe lîngă că se mulțurau de pelagă, oții că, sîlțis, landarni, vătăli, pămînti (la doi metri adîncime), etc., etc.

Păcă că ciocioașii de la „Europa liberă” nu pot „simți” direct răspunsul țărănilor la aceste aprecieri, căci... „Ar experimenta în acest fel proverbul cu migrena șerpului și cu ciomagul...”

„TREAZA” SAU „PRAJITA”?

Problema unificării Germaniei preocupă pe mulți — cu excepția unui anumit grup de germani „patrioți”, aflați cu trupul în Europa și cu sufletul ceva mai departe, de pildă, peste ocean.

Unul din aceștia, domnul Kurt Kiesinger, criticînd proiectul partidului social-democrat de retragere a Germaniei occidentale din N.A.T.O. și de creare a unui sistem de securitate colectivă, a arătat că unificarea mai poate să aștepte. În schimb potrivit d-sale „speranța de unificare” trebuie să rămîie într-o „răbdare trează”.

Unele asemenea soluții se spun, pe rominește, răbdări prajite!

Rolul însemnat al consiliilor artistice ale teatrelor

(Urmare din pag. I-a)

mită o idee filozofică, ci să favorizeze ecloziunea unei enolii umane", afirmă făcute la recenta consfătuire a oamenilor de teatru, au stîrnit surprindere în rîndurile participanților la consfătuire. O serie de vorbitori au luat poziție în consfătuire față de asemenea păreri, care nu pot contribui la clarificarea marelui rol artistic-educativ al teatrului.

Se știe că negarea tendinței în artă a primit de mult un răspuns categoric și în țara noastră. Marii creatori ai teatrului românesc nu au ezitat niciodată în dilema „artă pentru artă sau artă cu tendință”. Teatrul lui Vasile Alexandri sau I. L. Caragiale este prin excelență un teatru cu tendință socială. Dacă prin absurd cineva ar dori să însușească din literatura noastră teatrul însușițit de idei politice și sociale, din dramaturgia românească n-ar mai rămîne decît prea puțin.

Dramaturgia națională se dezvoltă în anii regimului nostru de democrație populară pe linia marii tradiții a lui Caragiale, a legăturii vii cu actualitatea, pe linia înalt-patriotică a teatrului lui Delavrancea sau Devila, pe linia teatrului cu profund conținut social, cultivat de Victor Ion Popa, George Mihail Zamfirescu, M. Sebastian și alții alii înaintași.

În ultimii ani s-au creat o serie de noi opere dramatice valoroase, apreciate și în alte țări. Dramaturgia noastră originală se dezvoltă pe linia realismului socialist. Pe această cale dramaturgii cum sînt Horia Lovinescu, A. Baranga, Lucia Demetriu, M. Davidoglu și alții, printru care talenții autori tineri, au obținut reale succese. Trebuie spus însă că lucrările meritorii ale dramaturgilor originali își fac loc cu greutate pe scenele noastre teatru, întrucît în prezent seama de răspundere ce revine în acest sens. Aceasta e una din cauzele principale pentru care suflul vremurilor noastre nu străbate îndeajuns pe scenă. Desigur că și din partea dramaturgilor realității și oamenii noi ce ur studiu mai adinc, o mai puternică și îndrăzneță dezvoltare artistică. Tocmai de aici decurge și sarcina centrală a consiliilor artistice: aceea de a se ocupa cu toată grija de includerea în repertoriu și reprezentarea în cele mai bune condiții a pieselor românești, de a promova realismul socialist în dramaturgia noastră, de a ajuta pe autori să abordeze temele cele mai arzătoare ale actualității, de a-i ajuta să-și dezvolte măiestria și tehnică dramaturgică.

Consiliile artistice le revine o răspundere mare și în alcătuirea repertoriilor teatrelor. În general, Prestigiul teatrului poate fi păstrat și ridicat numai printr-o înaltă exigență în alcătuirea repertoriului. Oricine poate constata că publicul nostru devine pe zi ce trece mai pretentios și — obișnuit cu un nivel general ridicat — respinge ceea ce este superficial. Publicul stimează și iubeste acel teatru în care vibrează marile probleme omenești, marile năzuințe ale vremii noastre, acele trezări de care pleci îmbogățit sufleteste. La consistența oamenilor de teatru și în presă s-a arătat că, datorită atitudinii ușurate a conducerii unor teatre, s-au produs cîteva eșecuri regretabile. În jurul unor piese de factură inferioară — ca „Fete rădicite” la Teatrul Tineretului — s-au depus eforturi și cheltuieli inutile, nerăspătite prin acea îmbogățire a gândirii și acea emoție pe care teatrul le transmite îndeosebi publicului. Strădaniile sincere ale ac-

torilor n-au putut salva inconsistența textului.

În ciuda repetatelor sesizări ale presei și a răcelii manifestate de spectatori față de asemenea surrogate literare, conducerea unor teatre continuă să neglijeze cerințele educative și artistice în alcătuirea repertoriului. Fără îndoială că membrii consiliilor artistice — ei înșiși artiști cu o înaltă conștiință profesională, dramaturgi, critici — vor discuta cu seriozitate asemenea denaturări și vor veghea ca ele să nu mai umbrească pe viitor prestigiul teatrului respectiv. Este foarte bine că în componența consiliilor artistice intră și scriitorii deoarece aceștia pot aduce o contribuție foarte prețioasă la buna alcătuire a repertoriilor.

Varietatea repertoriului, includerea unor piese aparținînd diferitelor genuri și epoci, trebuie înțeleasă în sensul alegerii a tot ce e mai bun, mai realist, mai plin de conținut, iar nu în sensul acceptării oricărei producții. A fi larg și receptiv nu e tot una cu a fi lipsit de exigență.

Consiliile artistice au condiții optime spre a putea duce o bună muncă cu scriitorii, ca și cu ceilalți creatori de artă din teatru. Operele dramatice, precum și creațiile regizorale și actoricești sînt apreciate de către acest organ colectiv, a cărui activitate se bazează pe pricepere, experiența și calificarea de specialitate a membrilor săi, creatori ei înșiși. În acest fel, observațiile și sfaturile date autorilor pentru îmbunătățirea lucrărilor lor poartă girul competenței. Activitatea consiliilor artistice trebuie să fie un mijloc de descoperire și încurajare a noilor talente și totodată o barieră în calea mediocrității, în calea producțiilor greșit orientate sau meșteșugărești.

Consiliile au datoria să vegheze la asigurarea unui înalt nivel al spectacolului reprezentat, la o mai bună folosire a forțelor actoricești și să combată cheltuielile exagerate, folosind decoriuri și recuzite mai puțin costisitoare, dar concepute cu mai multă fantezie.

Investițiile cu o răspundere deosebită, consiliile artistice s-ar cobori sub demnitatea lor dacă ar ceda intereselor personale sau de grup, dacă n-ar pune mai presus de orice mîndria și onoarea teatrului. E necesar să se creeze în cadrul consiliilor un climat de principialitate și schimb sincer de opinii, artiștii care fac parte din consiliu contribuind la educarea artistico-ideologică a colectivului în spiritul răspunderii depline față de misiunea nobilă a artei lor, față de popor, cultivînd în rîndurile tinerilor actori acea dăruire pentru arta scenei, acel înalt crez artistic, proprii marilor fi-

Simpozion cu tema „Știință și misticism”

Joi după-amiază a avut loc în sala de ședințe a Academiei R. P. Romine simpozionul cu tema „Știință și misticism” organizat de secția de științe economice, filozofice și juridice a Academiei R. P. Romine și Institutul de filozofie.

Au participat acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P. Romine, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P. Romine, academicienii, membrii corespondenți și cercetătorii științifici etc. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. M. Relea, președintele secției de științe economice, filozofice și juridice a Academiei R. P. Romine.

Au prezentat referate acad. St. S. Nicolau, prof. Al. Samilevici, membru corespondent al Academiei R. P. Romine; Pavel Apostol, șef de secție la Institutul de filozofie; conf. univ. Olga Necrasov și S. Ghiță, cercetători principali la Institutul de filozofie.

Referatele au fost urmate de discuții. Concluziile au fost expuse de acad. C. I. Gulian, directorul Institutului de filozofie al Academiei R. P. Romine. (Agerpres)

INFORMAȚII

Sub auspiciile Comitetului Național de Geodezie și Geofizică al Academiei R. P. Romine și Facultății de matematică și fizică a Universității „C. I. Parhon”, joi după-amiază a avut loc în amfiteatrul „Em. Bacalogu” de la Facultatea de matematică și fizică din str. Academiei, conferința intitulată „Furtuni magnetice și ionosferice” pe care a ținut-o dr. Natalia Benikova, șeful secțiunii de cercetări ionosferice din Institutul de magnetism terestru al U.R.S.S., președinte grupului de lucru pentru ionosferă din Comitetul Anului Geofizic Internațional din U.R.S.S.

În cadrul de conferințe și consultații organizat de Uniunea Ziaristilor pe marginea rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, tov. Gh. Vasiliu, președintele Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești, a vorbit joi seara la Casa Ziaristilor din Capitală despre „Sarcinile ce revin cooperatizării meșteșugărești din țara noastră pentru împlinirea hotărîrilor plenarei din 27-29 decembrie 1956”.

În zilele de 27-28 februarie a avut loc la fabrica de ulei „Filimon Sirbu” din Capitală consfătuirea pe țară a cadrelor de conducere din sectorul industriei de uleiuri vegetale, săpun și produse cosmetice, în scopul stabilirii măsurilor ce trebuie luate în lumina hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

La tragera de amortizare ADAS din 8 februarie 1957 au ieșit următoarele combinații de litere: U.E.M., V.E.Z., B.O.K., W.B.J., U.M.I., L.A.E., D.D.T., S.G.W. (Agerpres)

Tragerea sorții lunare a obligațiunilor C.E.C.

Joi a avut loc în Capitală tragera de bază lunară a obligațiunilor 5% cu eştișuri. Obligațiunile cu serie 0193 nr. 22 a ieșit eştișigătoare cu 50.000 lei. S-au mai strîmbit 4 eştișigatori a 25.000 lei, 10 eştișigatori a 10.000 lei, 50 eştișigatori a 5.000 lei și 500 eştișigatori a 1.000 lei, valoarea totală a eştișigatului atribuite a fost de 1.000.000 lei. Obligațiunile C.E.C. care nu au ieșit eştișigătoare participă din oficiu la următoarea trageră.

În primele 10 zile ale fiecărui lună obligațiunile C.E.C. se pot procura la valoarea lor nominală.

O.N.U. nu trebuie să treacă cu vederea activitatea subversivă a S. U. A. împotriva altor state

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS La 27 februarie Comitetul Politic Special a încheiat examinarea problemei privind amestecul S.U.A. în treburile interne ale țărilor socialiste și activitatea subversivă a S.U.A. împotriva acestor state.

Începîndu-se delegații S.U.A. de a împiedica discutarea largă a acestei probleme nu au avut succes.

C. Michalowski, reprezentantul Poloniei, a subliniat că problema supusă examinării face parte din categoria problemelor importante.

El a arătat că și împotriva Poloniei a fost desfășurată și continuă să se desfășoare o activitate dușmănoasă. Din direcții centrale de Occidentului au fost strecurate în Polonia spioni și noi am fost obiectul unei campanii intense de lansare de baloane cu literatură propagandistică. În manifeste difuzate și în alte publicații vîdit ostile guvernului nostru, a spus Michalowski în continuare, poporul nostru este chemat să desfășoare acțiuni de sabotaj sau să organizeze demonstrații antigovernamentale, care nu pot duce decît la consecințe tragice și nefaste.

Considerăm, a spus în încheiere Michalowski, că încetarea activității dușmănoase despre care se vorbește în proiectul de rezoluție sovietic ar constitui o contribuție importantă la slăbirea încercărilor internaționale. O asemenea măsură ar contribui de asemenea la începerea unui nou capitol în relațiile dintre guverne și state, bazat pe principiile coexistenței, colaborării, prieteniei și respectării suveranității celorlalte state.

Reprezentații unor țări au sprijinit politica americană de amestec în

treburile altor țări. De un deosebit zel în această privință au dat dovadă delegații Noii Zeelande, Filipinelor, Franței și Italiei.

A lui apoi cuvîntul V. V. Kuznetov, reprezentantul U.R.S.S. În primul rînd a fost dovedit în mod convingător, a declarat reprezentantul U.R.S.S., că cerurile guvernante din S.U.A. au făcut din acțiunile subversive împotriva statelor iubitoare de pace cel mai important element al politicii lor de forță și agresiune. Aceste acțiuni dușmănoase, fără precedent în practica mondială, s-au lărgit îndeosebi în ultimul timp.

În prezent, în Statele Unite se duce o politică oficială îndreptată spre zadărnicierea prin toate mijloacele a activității oricăror organizații, grupuri și persoane care se pronunță pentru normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, pentru dezvoltarea colaborării cu aceste țări.

Toate acestea dovedesc tendința organizațiilor și autorilor politici amestecului în treburile țărilor socialiste de a împiedica poporul american să cunoască adevărul despre viața acestor țări.

A lui apoi cuvîntul reprezentantului Siriei, Tarazi care și-a exprimat surprinderea că reprezentanții unor țări ca Anglia și Franța îndrăznesc să vorbească în cadrul actualelor discuții despre „drepturile omului” și „dreptate”, atunci cînd se știe în lumea întreagă că ele desfășoară o activitate subversivă împotriva guvernelor unor țări, reprimă și asupresc de multă vreme popoarele țărilor din Asia și Africa.

Delegatul Iugoslaviei, Ninčić, a spus că este necesar să se respice principiul neamestecului și suveranității celorlalte state. Arătînd că în cursul discuțiilor au fost citate cazuri de încălcare a acestor principii, Ninčić a declarat totuși că delegații sale nu iși place „forma” sub care a fost abordată problema pusă în discuție.

Pentru rezoluția sovietică au votat opt delegații: U.R.S.S., Albania, Bulgaria, R.S.S. Bielorusă, Cehoslovacia, Polonia, România și R.S.S. Ucraineană, 11 delegații și anume Egipt, India, Indonezia, Finlanda, Afganistan, Arabia Saudită, Siria, Yemenul, Birmania, Ceylonul și Iugoslavia s-au abținut de la vot. (Impotriva rezoluției sovietice au votat 53 de delegații. În cursul votării proiectului de rezoluție sovietic în sediul comitetului au lipsit mai multe delegații, printre care delegațiile Iordaniei, Libiei, Marocului, Sudanului și Tunisiei).

După votare V. V. Kuznetov a arătat că O.N.U. nu poate și nu trebuie să treacă cu vederea situația chin unii din membrii ei desfășoară în mod sistematic o activitate subversivă împotriva altor membri ai organizației, deoarece aceasta creează o primejdie pentru pace și securitate și înfrîntă-țește relațiile dintre state.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, a spus în încheiere V. V. Kuznetov, ea nu-și va înceta nici de acum încolo eforturile pentru înlăturarea cauzelor care împiedică întărirea încrederii între state și dezvoltarea colaborării pașnice între toate țările indiferent de orientarea lor socială.

Măsuri pentru îmbunătățirea activității Comsomolului în rîndurile tineretului

MOSCOW 28 (Agerpres). — TASS În zilele de 26 și 27 februarie a avut loc o cea de-a VII-a plenară a C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S., care a adoptat hotărîrea: „Cu privire la îmbunătățirea activității ideologice-educative a organizațiilor comsomoliste în rîndurile tineretului”.

După ce se subliniază munca plină de abnegație a tineretului sovietic, în hotărîre se arată că contribuția poporului sovietic la cauza întregului popor va deveni și mai importantă, rolul Comsomolului ca ajutor și rezervă a partidului va crește dacă va dezvolta puternic energia revoluționară a tineretului în această privință are o importanță hotărîtoare în înlăturarea lipsurilor serioase în activitatea organizațiilor comsomoliste, în primul rînd în activitatea lor ideologic-educativă, dezvoltate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Principala lipsă a activității ideologice-educative în numeroase organizații comsomoliste constă în faptul că ea este dusă adesea fără legătură cu practica construcției comuniste, fără să se țină seama de cerințele timpului, de condițiile și situația concretă.

Numeroase organizații comsomoliste, comitete ale Comsomolului au săbiat atenția față de călărea ideologică a tineretului, nu duc o luptă ofensivă împotriva uneltirilor propagandiste burgheze, educa slab tineretul în spiritul vigilenței bolșevice.

Nu se poate trece cu vederea nici faptul că organizațiile comsomoliste se ocupă prea puțin de educarea morală a tineretului, luptă slab împotriva alcoolismului, huliganismului, împotriva faptului că unii oameni tineri duc o

viață trîndavă. Comsomolul trebuie să lupte cu toată forța împotriva acestor lipsuri.

Întreaga activitate ideologică în organizațiile comsomoliste trebuie strîns legată de practica construirii comunistului, trebuie subordonată sarcinilor îndeplinirii cu succes a hotărîrilor istorice ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Este necesar să se îmbunătățească serios învățămîntul politic, să se ajute tineretul în studierea marxism-leninismului, să i se explice învătura despre clase și lupta de clasă, despre revoluția socialistă, despre dictatura proletarietului, despre căile de trecere de la capitalism la socialism, despre problema națională, despre internaționalismul proletar, despre rolul partidului în lupta pentru victoria comunismului, despre democrația socialistă. La înțelegerea de conferințe trebuie să se renunțe la șablon.

Trebuie să se acorde mult mai multă atenție educației estetice a tineretului, formării gustului său, trebuie să se aibă grijă ca toți tinerii și tinerete să aibă o înuță bună, să se îmbrace simplu și cu gust.

A îmbunătăți munca educativă în Comsomol înseamnă a dezvolta și pe viitor inițiativa și activitatea membrilor U.T.C.L. din U.R.S.S., spiritul colegial și democrația în Comsomol. Comitetul Central al U. T. C. L. din U.R.S.S. cheamă pe toți comsomoliștii și tinerii să marcheze cea de-a 40-a aniversare a Puterii Sovietice printr-un nou avînt în întrecerea socialistă, prin fapte glorioase în care să-și găsească expresie dragostea neaprecupetă a tineretului nostru față de patria socialistă.

NOTA UNGARĂ ADRESATĂ LEGAȚIILOR S.U.A. DIN BUDAPESTA

BUDAPESTA 28 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Ungare a adresat la 22 februarie legații S.U.A. din Budapesta o notă în care se arată:

„La 10 iulie 1956, departamentul de Stat al S.U.A. a cerut guvernului ungar agr-mentul pentru numirea d-lui Edward Thompson Wailes ca ministru plenipotențiar al S.U.A. la Budapesta. La 13 iulie 1956, Președintele R.P. Ungare și-a dat acordul pentru numirea d-lui Wailes, care a sosit la Budapesta în începutul lunii noiembrie 1956.

În ciuda faptului că au trecut aproape patru luni de la sosirea sa, dl. Wailes nu și-a prezentat încă scrisorile de acreditare.

În același timp, Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Ungare a aliat că dl. Wailes desfășoară actualmente o activitate oficială pe care numai șeful unei misiuni diplomatice care și-a prezentat scrisorile de acreditare are dreptul să o desfășoare.

Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Ungare este nevoit să constate că activitatea d-lui Wailes, sub forma sa actuală, este incompatibilă cu uzanțele internaționale. Guvernul ungar cere așa dar guvernului Statelor Unite să rechem pe dl. Wailes, dacă acesta continuă să nu-și prezinte scrisorile de acreditare. În dorința de a îmbunătăți și de a face cordiale relațiile sale cu Statele Unite, guvernul ungar speră că guvernul american, inspirat de dorință similară, va pune capăt acestei situații care tulbură relațiile dintre cele două țări”.

În nota sa din 27 februarie a.c., legația S.U.A. la Budapesta a făcut cunoscut că dl. ministru Wailes a părăsit Ungaria.

comunele Rojișteș 30 morți, Almăju 6 împușcați, Cotofenii din dos 10 morți, Sălcia 12 morți, mîngeraoii răniților necunoscuți.”

Și mai cruntă, mai sîngeră, și revărsata aceluor mîngeraoși și bătăle tunurilor. Primele etape bombardate sînt Stănești, Vieru, Hodoivața, (judetul Vlașca). 200 de case din Stănești sînt prefăcuțe în cenusă. Băileștii (omorți 42, răniți peste 100 de revoluționi). Pleșița (28 morți), Terpezița (30 morți), Bălcăuța, Mierea Berzici, Rast, Negoiu, Cetate, unul după altul, zeci de sate și cătune sînt bombardate, date pradă flăcărilor.

Odată cu trupele de represii se întorc în sate moșierii, arendașii, uneltel lor. Mii de țărani, printre care mulți veterani eroi ai războiului din 1877, sînt împușcați fără nici un fel de judecată. Represiunea din comuna Păulești (judetul Mehedinți), unde nu fusese răscolită, întrece orice închipuire. Aci sînt împușcați, fără judecată, 22 țărani. Printre ei: Constantin Uleiu, fost sergent în războiul Independenței, cu șase decorații primite pentru curaj și bravura lui pe cîmpul de luptă. Nicolae, fiul lui Constantin Uleiu, Ștefan Obrăcea, Toți trei sînt legați cot la cot, alături de tată, duși la gard: se ordonă salvarea ei. Și de data aceasta fostul veteran scapă neatinș de gloanțe, se alege numai cu o ușoară rană. E împușcat de unul din ofițeri cu 6 focuri de revolver, trase în cap și în inimă.

„Aceasta e represiunea ce a avut loc într-o comună nerăscolită”, spune Ștefan Lăteș, un martor al timpului. Nu știu ce trebuie să se fi petrecut într-alculele într-adevăr răscolite”.

În sfîrșit, satele sînt potolite: „Liniște este restabilită”. Peste 11.000 de țărani împușcați au plătit cu viața îndrăzneala de a se fi ridicat pentru pămînt, pentru un trai omeneesc. Alte mii, arestați în temnițe, în șperuri izolate pe Dunăre, tiriiți pe drumurile județului.

Clasele exploatare au dezlîncit o cruntă represiune și asupra mîncătorilor. Un mare număr de militanți ai mișcării muncitorești și muncitori care i-au sprijinit pe răscolii au fost arestați și schingiați, iar mulți dintre ei exilați. Pentru că a luat parte țărănimii răscolite, Ștefan Gheorghiu, luptător de frunte al mișcării muncitorești, a fost aruncat în închisoare.

Regele Carol pulea să strîngă milioane celor care l făciseră miini, pătate de sînge a 11.000 de țărani ucși. Meritase încrederea pe care i-o acordase burghezia și moșierimea. Căluțul poporului român își făcuse

datoria. Caricaturile vremii îl înfățișează cu minile înroșite de sînge, cu fruntea stigmatizată de cifrele a-nului 1907, cu grămăzi de aur la picioare sau călcînd peste cadavrele țărănilor împușcați.

Cele două bande ce se numeau cu pretenție „istorice” — liberalii și conservatorii — cum le spune Caragiale, puteau de asemenea să se feliție. „Drepturile lor sînt” drepturi de stăpîni, dănuiau mai departe.

Un șir de intelectuali înaintași, scriitorii legați de popor au exprimat cu curaj simpatia lor față de cauza răscolii, au înfierat rolul odios al monarhiei în organizarea măcelului. Un ecou răscolitor în mase au avut în 1907 din primăvară pînă toamnă de Caragiale, „Noi vrem pămînt” de Coșbuc, „Mincuna stă cu regele la masă” de Vlahuță, pamfletele antidinastice ale lui Cocea din „Facia”, tablourile lui Băncăuță, etc.

Răscoalele țărănești din 1907 prezintă unul din momentele însemnate ale istoriei poporului român și mișcării noastre revoluționare; ele au scos la iveală spiritul de luptă al țărănimii române, eroismul ei, confirmînd încă odată teza leninistă despre urzile energii revoluționare ale țărănimii. În același timp însă, răscoalele au arătat și slăbiciunile care au dus la înfrîngerea țărănimii. Cu tot eroismul de care a dat dovadă, țărănimia n-a fost în stare să elaboreze un program de transformări pe tărîm economic, social, politic, care să unească toate masele exploatare și asuprite într-o forță capabilă să cucerească victoria împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Lucrul acesta ar fi fost posibil numai în cadrul unei alianțe a clasei muncitoare cu țărănimia, sub conducerea clasei muncitoare. Însă, din cauza condițiilor amintite, clasa muncitoare n-a fost pregătită să se pună în fruntea țărănimii. Fărămîntă, neorganizată, lipsită de o conducere politică în stare să canalizeze în direcții precise imensele-i forțe revoluționare, țărănimia a acționat răslețit, spontan, anarhic. Mișcările țărănești au fost mișcări separate, izolate între ele: clasele stăpînitoare, la ele putut înăbuși astfel pe rînd.

Răscoalele au dovedit că țărănimia nu are nimic de așteptat de la burghezie care a făcut cauză comună cu moșierimea, că ea nu poate învinge decît luptînd în alianță și sub conducerea clasei muncitoare. Clasa cea mai înaintată a societății. Cea mai importantă învătura deprinsă din înfrîngerea răscoalelor a fost aceea că numai alianța frățească a

proletariatului și a țărănimii sub conducerea proletarietului, poate să ducă la răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, la instaurarea unei orînduirii sociale libere de exploatare.

Decenii de noi suferințe și lupte

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a avut un larg răsunet în rîndurile maselor uriașe ale clasei muncitoare și ale țărănimii noastre, a deschis o nouă perioadă în lupta pentru rezolvarea problemei țărănești. Sub influența Marii Revoluții Socialiste și în condițiile avîntului revoluționar care a cuprins în anii 1918—1920 și România, clasa noastră muncitoare și-a făcut partidul ei marxist-leninist. Prin crearea Partidului Comunist din România, masele muncitoare de la orașe și sate și-au putut strînge pentru prima oară rîndurile în jurul unui conducător de nădejde, apărător devotat al intereselor proletarietului și țărănimii.

Îngroziiți de forța exemplului pe care Revoluția din Octombrie l-a dat muncitorilor și țărănilor de pretutîndeni, temîndu-se ca la țărănimia să nu se alature marilor mișcări muncitorești ce au izbucnit după război, burghezia și moșierimea română, ca să nu pierdă totul, au fost nevoiți să se prindă de masele și să promită și să acorde reforma agrară parțială din anul 1921. Aceasta era o reformă țărănească, de înelare a țărănimii. Ea menținea marea proprietate moșierască, formele feudale de exploatare (dîjmă, rușeturi etc.) ca și dependența economică a țărănilor față de moșierii și chibauri. Sute de mii de țărani fără pămînt sau cu pămînt puțin n-au fost împroprietăriți. Iar cei care, în sfîrșit, au primit pămînt, fiind lipsiți de vite, de unelte agricole, au rămas și mai departe pradă jafului moșierilor, chibaurilor, cămătarilor satului, perceptorilor. În același timp, țărăni erau jefuiți și de capitaliștii și negustorii prin prețurile ridicate ale produselor industriale și prețurile scăzute ale produselor agricole. Exportul de cereale aducea milioane moșierilor și negustorilor pe seama înelării maselor exploatare și asuprite. Înglodîndu-se în datorii, plătînd dobînzî cămătașrești ce întreceau cîteodată de cîteva ori suma împrumutată, copleșiți sub povara impozitelor, țărăni ajungeau să-și piardă pămîntul care era acaparat de chibauri, cămătași și bănci.

Potrivit datelor recensămîntului din 1930 — care sînt departe de a arăta adevărata stare de lucruri — în acei ani se găseau în țara noastră 700.000 de țărani complect lipsiți de pămînt, în timp ce 12.000 moșieri aveau tot atît pămînt cît 2.500.000 familii țărănești. Înapoierea agriculturii se vedea în lucrarea pămîntului cu mijloace rudimentare, în multe locuri cu pluguri de lemn, în faptul că sute de mii de țărani erau lipsiți de orice vite de muncă. La sate bîntuiau foametea, mizeria, molimele, analfabetismul și teroarea jandarmilor. Partidele burghezo-moșieresti, de la „țărăniști” și liberali, pînă la cușizii și legionarii, se întorceau în promisiuni și lozinci demagogice ca să înșele țărănimia. Partidul național țărănesc, prin propaganda sa amăgitoare, diversionistă, despre „statul țărănesc”, ca și legionarii cu lozincă „omul și pognoni!” mențeau mai departe stăpînirea burghezo și capitaliștilor, iar pe țărani — fără drepturi — fără pămînt, Principala grijă a claselor exploatare era de a împiedica țărănimia să meargă pe calea luptei unite cu clasa muncitoare împotriva regimului burghezo-moșieresc. Orice încercare de împotrivire a țărănimii, de apărare a drepturilor ei, era înăbușată cu cruzime de statul burghezo-moșieresc, în frunte cu regele, cel mai mare moșier al țării.

Partidul comunist s-a dovedit a fi singurul apărător devotat al intereselor țărănimii muncitoare. Înfrîntînd prigoana sălbătă a stăpînirii burghezo-moșieresti, comunistii educau pe țărani, îi organizau la luptă, îi călăuzeau pe calea furtării alianței cu clasa muncitoare. Partidul comunist a fost singurul partid care a trecut în programul său și a luptat pentru împărțirea pămîntului moșierilor și al regelui. Nu puțin au fost comunistii care și-au dat viața luptînd pentru cauzea eliberării oamenilor muncii de la orașe și sate.

Nădejdi împlinite

În condițiile eliberării României de sub jugul fascist, ale răsturnării dictaturii fasciste de forțe populare patriotice sub conducerea P.C.R. și ale luptei vitejilor ostași ai armatei sovietice și ai armatei romine împotriva hitlerismului, poporul român și-a putut lua soarta în propriile mîini. Prin luptă unită, sub conducerea partidului, masele populare din orașe și satele patriei noastre au dobîrit stăpînirea burgheziei și moșierimii, instaurînd regimul democrat-popular, expresie a năzuințelor și intereselor fundamentale ale poporului. La lupta pentru

instaurarea puterii populare au participat cu entuziasm masele de milioane ale țărănimii noastre. Indrumați de partid, sprijinii de muncitorii din orașe, țărăni au pornit la înfrîngerea revoluționară a pămînturilor moșieresti. Reforma agrară democratică s-a înfăptuit pe cale revoluționară, în cursul luptei pentru instaurarea regimului democrat-popular, în ciuda împotrivirii partidului manist, brătienist, a tuturor forțelor reacționare coezitate în jurul monarhiei. În focul luptei pentru instaurarea regimului democrat-popular și înfrîntura reformei agrare s-a încheiat alianța de nedezrădăcînt dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare. Au început moșierii și capitaliștii de data aceasta să înșele în sînge năzuințele țărănilor, au trimis jandarmii care au tras în carne vie. Dar un nou 1907 n-a mai fost cu puțină. Țărănimia avea prieteni și îndrumători puternici, devotați, pe care se putea bîzui — clasa muncitoare în frunte cu partidul ei.

Prin luptă dusă în alianță cu clasa muncitoare și sub conducerea ei, s-a înfăptuit visul de veacuri al țărănimii muncitoare. În paginile Constituției R. P. Romine e înscrisă una din cele mai mari cuceriri ale poporului nostru muncitor: pămîntul aparținînd celor-l muncitori. Moșierimea a fost lichidată ca clasă. Monarhia, fortăreața a reacțiilor burghezo-moșieresti, a fost înlăturată.

Alianța clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare este temelia traică, izvorul forței de nebiruit a regimului democrat-popular. Alături de muncitori, țărani muncitori se simt pe drept cuvînt stăpîniții țării libere. Din rîndurile lor se aleg cadre de nădejde în posturi de conducere, se aleg deputați în saturele populare și în Marea Adunare Națională.

Clasa muncitoare, statul democrat-popular acordă un puternic sprijin țărănimii muncitoare, o ajută să sporească producția agricolă, să-și ridice bună starea, o apără de exploatarea chibaurască. Ca urmare a succesorilor obținuți de industria socialistă, temele a construirii socialismului, agricultura noastră devine modernă, mecanizată. Numai în ultimii patru ani au fost trimise la sate circa 10.0

